

Sept. 6. 1854.
Post. Aug. 6. 854.

K 513/129.

Hedves barátom!

Hogy nekem mindig bocsánatkérésrel kell kezeznem leveleimet? Most is annyira mindeneit kell föléd bocsánatot kérnem, hogy ad sem tudom melyiken kezdjem. Bocsáns meg, hogy oly reg nem ittam mai nake, hogy az elcseszt péntek meg nem pótolhattam vissza, hogy legközelebbi levelekre oly kisöre vállalkok.

Az elcsesztett husz pengőt azért való lehetlen visszatérítem, mert azon péntek, melyet becsüemből kaptam a két havi süinidő sütközésére kelte keltegettem, mindkettőt egyenkör német betér jóvedelmem. É kö szíjén vértelüláish könyvekertek s nem dolgozhattam annyit, mennyit szerettem volna. Szomban reméltem, hogy a kö vagy a jövő folytatni becsütellet vissza fogom fizetni, annyival inkább, mert) sütközéssel szerződtem bizonyos "Érdalmi szemlére" nével, melyet a kö 15-ai kell megkezeznem, s mitől házonként harmadik forintot kell kapnom, ha mind én, mind ő megteszték a költelevegyt.

Mit csináljon az ember? A társaságokhoz jobban megfirték, mint a költői művet, akár kevesebb munkába kerül. Az én költői törekvéseimet meg mind öltözi a szót. Miska Peten vaggott egyetlen költőmenyit, egyetlen becsütel nem ishattem nyugodalomban, reklataj nélkül s kérdőteért jövő nyomdában kopogásának meg enlité is bocsáns, s néha munka körben esente jobban, hogy aligka képen lehetek a kényszerű időre, megmóvodom s keptelen vaggott dolgozni. Egy dolgoznom faj, s nem dolgoznom sehoggy, meg inkább fogna. Most is annyira eszme, hogy szép kordom lettemen s ha elmondolom, hogy egyetlen műven se sem lehetek meg kényszer, az idő telik, néhgy elcsesztette. ~~É~~ Felét, hogy csak melva egészen kiábrándulva, nette utol minden ideáltól, kényszerű a csálói élet kerzától, egy elparasztolt élet romjain ad fogom kezezni: miért élttem?

É

En igen fragibo-patetikus hang nemde barakom. 'Hogy' hogy panasol-
jak kesse. Parten az emberek elveinek vagy dolgomak, elmeskednek vagy
rajgelmainak, nincsen idejok meghallgatani az eselyeit. Oh az a pesti alal
igen sejt es en mig mind belonja vagyok, de a senkei, az akademia,
az erodalom igyekeztetsej. A senkei buhis seleten, milyen esen omgyi
vise van a kedverollen. Nivelmengyelnek, mint a journalitikeknek, az akade-
miai tetlen s talan serverni fogjak az uj kor sellenek. Es az erodalom?
A hivatalosok vetekei namarok vagy garenberok, az isok vagy resabot hat
ni a sellen s az ifjusag dicseksit vele, hogy karonakalankodis. En ma-
radtam-e el a vilagbol, vagy a vilag marok el tolem? nem tudom, de elly
az korra en szivgyu eligutellen vagyok. Pakt az mondja esenutok, Forok
pedig, hogy betey vagyok s nemjok orvosok. De angyal betegen is lotok, de
azt senkik seivel is edem, hogy az eses is beutetes emberek tetlen-
sagok vannak kaidorkatara, a wak nagyval dvasi koronseg (s az a valodi
koronseg, mely dvas) utese felte verekedik, hogy valami par mig ez felot va-
lami pedans is orokta vallem kaid labra kapom, adig maifolot dicitok
maloknyu dicakba let az helyke kufar kodis, a gyokorokadei, a botrony, az
eszesekseg, a genialitokodis, a megfelidkeris mult es jövendörit.

De beeljutok agyibrit. A 'Kor' kongvete kaidokt köttemeny edel Csongery
es kemeny feleletit koronok. Lotok esen nalkik volt, midon du otkem.
Neki is nagyon feltalt, isok egy megjegyeje ren tea, miert Csongery
meked allalmasint omi fog. A segyvokhat seketek hitagni, nem aethe-
tikai szempontbol, hanem maibol. Oh, az vetekeidnek, hogy a Nivtony kö-
ronsege az fogja mondani a vegere: mint dicesed az uj forvnykeris. Köt
temenyed ugyan nem ide ut ki, de a leplettokobb dumok kevesen esik.
Egyedüval tagod egy, mint van, ha isitelt seketek: egiken feltokod-
tol figy. Csongery mig a negedit füretlen madna, ha az itodike is
venelkebe köled. De mentoknyu venenye vektoris az itodike taggya,
miert a negeditken forvnyosly is feltoktol adhat

Nivtony kö-
ronsege az fogja mondani a vegere: mint dicesed az uj forvnykeris. Köt
temenyed ugyan nem ide ut ki, de a leplettokobb dumok kevesen esik.
Egyedüval tagod egy, mint van, ha isitelt seketek: egiken feltokod-
tol figy. Csongery mig a negedit füretlen madna, ha az itodike is
venelkebe köled. De mentoknyu venenye vektoris az itodike taggya,
miert a negeditken forvnyosly is feltoktol adhat

mi

Kell' tennis, kog' illessen. stonban, ku ka' köttsegen e' kónap' vege' felle' the
menyngel' eggitt' meglitoyablat. Estöör, ki nem' sig' Nörömarlynal' jorl'
kog' versel' inkooson, ki löle' korrad' ei' el' ahort' menni - köttsegen' est. de-
sencid' kog' köttittel. Monem' aist' meglitel' kog' mitov' bekeri' jötiged-
ba' ulait' ig' ei' ruid' rovt. Mid' nelk'ul' kinkel' tege'd' s' kog' rugas' ho-
duival' van' a' "hej' köngs" üggiker. A' jööv' károm' furettene' ei' lütku' el' be-
silgyl.

(Külded' köttsegen'ide'it' kengery' mid' a'ot' 20 p. forintel' a'हत, mest'
a' cassa' nem' äll' a' kugg' d'ag'abla' kog' j'abla', de' ei' u'j'abla' köttsemenyngel-
nel' ki' fogja' p'etolni' ei' nem' v'altallan' magamru' a' p'ent' al' köttitel'
s'el' ö' fogja' exp'edialni' meij' talen' ma.)

+ Kallotat' e' outanid' a' "Magyas' mytholog'ia" r'el. Ei' l'it'ian, de' nem' ol-
oustan. Kött' ol'astat' vel' mony'at' r'el'at, kog' k'enen' kelen' adal' van' k'eni-
ne, s'op'ant' k'ozg'olon' ggim'at'ere. s'ly' k'ivem' ep'ot'od' d'ely'ra'ionial' se' ei'
k'ann'it'at'at'id'. A' köngs' dr'aga' s'ep' p. forint. Ei' talen' k'er'ek'et'it' r'el'at
eg'el' ol'vasai' vege't. k'er'ek'et'?

Körsöntön' nödet, k'arrit' ei' k'ul'id'at. k'ul'id'at' me'it' meij', kog' van'
most' k'ent'ar'je'gen' s' alig' o'arom' j'öve'le'it'. Kött' kött'iggi' mit' a'ivot'!
A' ö' s'agg'og'ia'ianal' nap'ja' ei' el'm'ultak. A' k'allen' k'ata' me'it' ei' köttitel'
nö, e'rt'enge' r'el'at'ek'eren' k'ap'ul' - s'igen' köngs' j'ü' l'it'. Kött' sig' i'gen'
r'el'at'ek'ö'öen' em'leg'et'it': me'it' kött'at' ö' kött'iggin'al', mest' nem' köngs'
nal, ki' ei' j'el'm'it'it' kött'it' köngs' s'and'or' a' s'ort' ä'd'ö'ri.

Körsöntön' k'ent'ar'ichot' s' kött' löle' k'ö'p'ant'at' k'enen'va' a'हत, me'
don' versel' megl'at'alon, kött' mit' a' kött'iggi' j'ö'ra' ei'!

A' ei' ä'd'jon! N'al'at'at'ij' - ka' l'el'el.

Karaker
Gyula